

Διορισμός νέου προϊσταμένου και νέου εφημερίου στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στο Kecskemet της Ουγγαρίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, 13 Σεπτεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας και Έξαρχος Ουγγαρίας κ. Αρσένιος μετέβη στο πλαίσιο της ποιμαντικής του μέριμνας στο Kecskemet της Ουγγαρίας, όπου προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος, συμπαραιστούμενος από κληρικούς της Εξαρχίας και τον Αρχιδιάκονο της Μητροπόλεως κ. Γεώργιο Meleshko.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο ιερατικώς προϊστάμενος Πρωτοπρεσβύτερος Bóris Füsék έλαβε σταυρό του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την πολυετή υπηρεσία του στην ενορία και παρέδωσε τα ινία της στον Σταυροφόρο Οικονόμο Róbert Szentirmai, που στο εξής με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου θα προΐσταται των ενοριών της περιφέρειας πεδιάδος.

Ως εφημέριος της ενορίας ανέλαβε ο Πρεσβύτερος Zsolt Füzesi. Τέλος, προχείρησε αναγνώστη τον κ. Silvanos (Zoltán) Gönczi, που εξυπηρετεί τις ανάγκες του ιερού και του αναλογίου κατά την τέλεση των ιερών ακολουθιών της ενορίας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο μήνυμα της περικοπής εκ του κατά Ιωάννην Ευαγγελίου της Κυριακής προ της Υψώσεως, όπου η Εκκλησία εστιάζει ενώπιον του σημείου του Σταυρού στην ύψωση του σαρκωθέντος Θεού Λόγου. Αντί παραμυθητικής θεωρίας περί του πόνου ή κάποιας ηθικής διδασκαλία περί της υπομονής η Εκκλησία μας υψώνει τελετουργικά το σημείο του Σταυρού και μας θέτει αντιμέτωπους με το μυστήριο της θείας Συγκαταβάσεως. Κατ' αυτή την έννοια το θείο πάθος καθίσταται από έσχατη αδυναμία του σαρκωμένου Λόγου τόπος της πληρέστερης φανερώσεως της θείας εν Χριστώ αποκαλύψεως.

Ανέφερε μάλιστα ότι «ο Υιός του Θεού κατέρχεται στο έσχατο όριο της κτιστής υπάρξεως, μέχρι τον θάνατο, χωρίς να παύει να είναι ο Κύριος της ζωής». Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας ο απαθείς κατά την θεότητα Λόγος, πάσχει αληθινά κατά την ανθρωπότητα που προσέλαβε και ο αθάνατος κατά την θεία φύση γεύεται αληθινά τον θάνατο κατά την ανθρώπινη.

Έτσι, ο θάνατος συναντώντας τον ίδιο τον Ζωοδότη συναντά Εκείνον, που δεν μπορεί να κρατήσει. Αυτή την παραδοξότητα του χριστιανικού μυστηρίου, όπου ο Θεός δεν καταργεί τον θάνατο από απόσταση, δεν σώζει το πλάσμα Του, τον άνθρωπο, με μία εξωτερική πράξη παντοδυναμίας. Έρχεται και τον σώζει ο ίδιος, εισερχόμενος στην ανθρώπινη κατάσταση, καθώς ο Λόγος προσλαμβάνει τη φύση μας για να την θεραπεύσει. Κατέρχεται μέχρι τον Άδη, για να μην μείνει πλέον κανένας τόπος της ανθρώπινης πτώσεως άμοιρος της παρουσίας Του.

Σε αυτή τη συνάφεια ο Σεβασμιώτατος επισήμανε ότι ο σταυρός δεν είναι μία σκοτεινή παρένθεση πριν από την Ανάσταση, αλλά η φανέρωση της δόξας του Χριστού, που ο πεπτωκώς νούς δυσκολεύεται να κατανοήσει, γιατί αυτή δεν ομοιάζει με καμία εγκόσμια δόξα.

Συνεχίζοντας, επεσήμανε πως η θεία δόξα φανερώνεται ως αγάπη που δεν διαφυλάσσει εαυτήν, αλλά προσφέρεται, και ως παντοδυναμία που δεν συντρίβει τον άνθρωπο, αλλά συγκαταβαίνει στην αδυναμία του. Ο Χριστός, κατά την ευαγγελική περικοπή, δεν δοξάζεται επειδή παύει να σταυρώνεται, αλλά γιατί φανερώνει πάνω στον Σταυρό μέχρι τέλους το μυστήριο της αγάπης του Θεού.

Ο Σταυρός γίνεται πλέον το κριτήριο με το οποίο αποκαλύπτεται η αληθινή ζωή. Σταυρός και Ανάσταση δεν μπορούν να χωριστούν ως δύο άσχετα γεγονότα· αποτελούν το ένα και ενιαίο μυστήριο της νίκης του Χριστού. Η Ανάσταση δεν ακυρώνει τον Σταυρό, αλλά αποκαλύπτει τι ήταν στο βάθος του: η είσοδος της άκτιστης ζωής στο βασίλειο της φθοράς. Αυτός ο Σταυρός, του οποίου την ύψωση εορτάζουμε, μας καλεί να γίνει ο τόπος όπου θα μεταμορφωθεί ο τρόπος της ιδικής μας υπάρξεως, αποτελώντας την οριστική απάντηση του Θεού στον θάνατο του ανθρώπου και ένα πέρασμα προς την αφθαρσία.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με ιδιαίτερα θερμούς λόγους προς τον αποχωρούντα της ενεργού υπηρεσίας εφημέριο, Πρωτοπρεσβύτερο Bóris Füsék και του απέννημε ένα Σταυρό του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Τον ευχαρίστησε από καρδιάς για την μακροχρόνια και πιστή διακονία του στην ενορία, τονίζοντας ότι η Εκκλησία θα παραμείνει για πάντα το σπίτι του, και ότι όλοι θα του συμπαρασταθούν με αγάπη στα γηρατειά του. Ακολούθησαν πατρικές ποιμαντικές συμβουλές και ευχές προς τον νέο εφημέριο, Πρεσβύτερο Zsolt Füzesi, για την ανάληψη των νέων του καθηκόντων.

Πριν την αναχώρηση, όλοι οι πιστοί είχαν την ευκαιρία να ευχαριστήσουν προσωπικά και να αποχαιρετήσουν τον απερχόμενο ιερέα, καθώς και να καλωσορίσουν τον νέο. Η ευλογημένη αυτή σύναξη ολοκληρώθηκε με την εόρτια τράπεζα που ακολούθησε, όπου άπαντες είχαν την χαρά να συνομιλήσουν τόσο με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη όσο και με τους ιερείς της Εξαρχίας.

